

У Х В А Л А
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Медвежанської сільської ради Дрогобицького району Львівської області щодо офіційного тлумачення положення пункту 10 частини третьої статті 42 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні"

м. К и ї в
23 березня 2000 року
№ 26-у/2000

Справа № 2-25/2000

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Розенка Віталія Івановича – суддя-доповідач,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Шаповала Володимира Миколайовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним поданням Медвежанської сільської ради Дрогобицького району Львівської області щодо офіційного тлумачення положення пункту 10 частини третьої статті 42 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” від 21 травня 1997 року № 280/97-ВР.

Заслухавши суддю-доповідача Розенка В.І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. У конституційному поданні зазначено, що відповідно до названого Закону сільський, селищний, міський голова призначає на посади та звільняє з посад керівників установ та організацій, які належать до комунальної власності. Однак Законом України “Про освіту” (в редакції від 23 березня 1996 року) встановлено, що вирішення кадрових питань щодо директорів шкіл здійснюють державні органи управління освітою.

Суб’єкт права на конституційне подання звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення щодо застосування норми пункту 10 частини третьої статті 42 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” стосовно директора школи, яка є об’єктом комунальної власності територіальної громади села.

2. Законом України “Про місцеве самоврядування в Україні” визначені конкретна система, засади діяльності, правовий статус і відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування, в тому числі й у сфері управління закладами освіти, які належать територіальним громадам. Встановлено, що сільський, селищний, міський голова здійснює широке коло організаційних, розпорядчих, представницьких функцій, зокрема призначає на посади та звільняє з посад керівників підприємств, установ та організацій комунальної власності.

У двох інших чинних законах, предметом регулювання яких є система загальної середньої освіти, встановлено відмінності щодо вирішення порушеного в конституційному поданні питання.

Так, в статті 20 Закону України “Про освіту” зазначено: “керівники закладів освіти, що є комунальною власністю, призначаються Міністерством освіти Автономної Республіки Крим, відповідними обласними, міськими, районними органами управління

освітою за попереднім погодженням з місцевими органами державної виконавчої влади та органами місцевого самоврядування”.

Прийнятий у травні 1999 року Закон України “Про загальну середню освіту” встановив порядок, згідно з яким призначення на посаду та звільнення з посади керівника як державного, так і комунального загальноосвітнього навчального закладу здійснює, без будь-якого погодження, відповідний орган управління освітою. (На початок 2000 року в Україні функціонувало 21218 денних загальноосвітніх шкіл, що належать до комунальної власності, або 96 відсотків від їх загальної кількості).

3. Зазначені розходження в чинних законах повинні бути у законодавчому порядку відповідно скориговані. Закон України “Про загальну середню освіту” зобов’язав Кабінет Міністрів України протягом року підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що впливають із зазначеного Закону. На виконання цієї вимоги Міністерство освіти України 2 лютого 2000 року внесло такі пропозиції до Кабінету Міністрів України.

4. Колегія Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

Враховуючи викладене та відповідно до статті 13, пункту 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Медвежанської сільської ради Дрогобицького району Львівської області щодо офіційного тлумачення положення пункту 10 частини третьої статті 42 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” у зв’язку з непідвідомчістю Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ